

якщо згідно з положеннями даного Договору, а у випадках, не передбачених даним Договором, відповідно до законодавства Договірної Сторони, на території якої рішення має бути визнаним та виконаним, справа відноситься до виключної компетенції її установ.

Отож, Міністерство юстиції України надає правову допомогу громадянам, які проживають в Україні, щодо порядку витребування документів про реєстрацію актів цивільного стану, здійснених компетентними органами іноземної держави. За загальним правилом зазначені документи витребовуються через Департамент консульської служби Міністерства закордонних справ України, якщо інший порядок не встановлено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Надаючи важливого значення розвитку співробітництва в галузі надання правової допомоги у цивільних та сімейних справах, на сьогодні Україною підписано та ратифіковано договори з багатьма державами про правову допомогу та правові відносини у цій сфері, зокрема, з Республікою Куба.

ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ У КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Слухач магістратури НАВС **Легецька О.М.**

Корупція в Україні і світі є однією з проблем, які потребують невідкладного розв'язання. Вона становить загрозу демократії, принципам верховенства права, соціальному прогресу, національній безпеці, становленню громадянського суспільства.

Недосконалість існуючої системи антикорупційних органів, а також відсутність чіткої державної антикорупційної політики та державних органів, відповідальних за її реалізацію, є одним із найважливіших чинників складної ситуації з корупцією в Україні. В новому Законі ця проблема вирішується шляхом функціонального розмежування на суб'єктів, відповідальних за формування, розробку, реалізацію, координацію антикорупційної політики держави, тих, що

здійснюють безпосереднє виявлення, припинення та розслідування корупційних правопорушень, а також тих, що беруть участь у запобіганні, виявленні та припиненні корупційних правопорушень. Зменшення у майбутньому кількості спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції відповідає четвертій рекомендації Стамбульського плану дій з боротьби проти корупції, що закликає Україну сконцентрувати правоохоронні повноваження у сфері боротьби проти корупції, які наразі фрагментовані[1].

Щодо країн Європейського Союзу вдалося створити так механізми, які дали змогу обмежити вплив корупції масштабами, що не становлять серйозної небезпеки для нормального функціонування державного апарату. До країн, яким вдалося створити ефективний механізм протидії корупції, можна віднести Фінляндію, Данію, Ісландію, Швецію, Нідерланди, Норвегію, Швейцарію, Велику Британію, Австрію, Ірландію, Німеччину.

В основу боротьби з корупцією в Німеччині покладено завдання знищення матеріальної, насамперед фінансової, бази злочинних угруповань. Цедосягається двома шляхами: конфіскацією майна і створенням належної правової бази для унеможливлення відмивання "брудних" грошей. Законом було закріплено правило: якщо громадянин робить внесок у банк у розмірі більше 50 тис. німецьких марок, він зобов'язаний пред'явити посвідчення особи.

Серед інших заходів треба виділити також намір запровадити в Німеччині реєстр корумпованих фірм. У цьому випадку Німеччина йде шляхом запровадження іноземного досвіду, зокрема ізраїльського, суть якого полягає в тому, що фірма, включена до такого реєстру, позбавляється права виконувати будь-які державні замовлення, стає об'єктом уваги з боку правоохоронних органів.

У Німеччині державний службовець несе повну особисту відповідальність за правомірність своїх дій з виконання службових обов'язків. Державні і службовці, за законом, не можуть займатися будь-якою підприємницькою діяльністю особисто, через довірених осіб, у тому числі брати участь у діяльності правління, наглядової ради чи в іншому органі, товаристві або підприємстві будь-якої іншої правової

форми. [4,с.111] До протидії корупції в Німеччині широко залучається громадськість. Так, відомство кримінальної поліції Саксонії запровадило прийом анонімних повідомлень громадян про економічні злочини. За чотири місяці до спец розділу надійшло 184 повідомлення, карні справи були відкриті у 124 випадках, із яких 30% стосувалися корупції.

Прикладом комплексної боротьби з корупцією є антикорупційна стратегія Нідерландів, яка включає такі процедурні та інвестиційні заходи, як:

- постійна звітність та гласність у питаннях виявлення корупції і обговорення наслідків – покарання за корупційні дії. Щорічно міністр внутрішніх справ доповідає парламенту про виявлені факти корупції та вжиті заходи щодо покарання осіб, причетних до корупції;

- розробка системи моніторингу можливих місць виникнення корупційних дій у державних та громадських організаціях і суворого контролю за діяльністю осіб, які там працюють;

- створення системи прав і обов'язків посадових осіб із визначенням міри відповідальності за порушення посадової етики та корупційні прояви;

Ефективною є система організаційних і правових механізмів боротьби з корупцією в Італії, де у вирішенні цієї проблеми тісно взаємодіють громадські організації та державні установи. Парламент країни заснував спеціальну Генеральну Раду з боротьби з організованою злочинністю. Поряд з Генеральною Радою засновані окружні управління із боротьби з організованою злочинністю та мафією і окремо – Державне управління з боротьби з мафією[3,с.352-356].

До завдань цього колегіального органу входять: розробка стратегії боротьби з організованою злочинністю та визначення мети для кожного поліцейського формування окремо; раціоналізація ресурсів і коштів, виділених для організації боротьби з організованою злочинністю, а також періодична перевірка досягнутих результатів у їх зв'язку із встановленими напрямками діяльності та прийняття відповідних директив, спрямованих на усунення недоліків або неефективних дій. Причому вся ця діяльність є відкритою для політичних партій, об'єднань громадян, засобів масової інформації.

Італійська судова система є найважливішою із трьох гілок влади у системі механізмів боротьби з корупцією. У Конституції Італії втілено політичне рішення про надання Верховній раді суддів виключних прав на заохочення та покарання суддів. Дійовим антикорупційним механізмом слід визнати також те, що судді, прокурори і слідчі вважаються членами однієї професії і регулярно міняються ролями.

У країн встановлено верховенство обов'язкового провадження в усіх справах. Нерозслідування злочину є злочином саме по собі. Ус ці заходи є досить ефективними в механізмі протидії корупції Італії. Приклад тому – суд над багатьма вищими посадовими особами Італії, у тому числі колишніми прем'єр – міністрами Андреотті, Краксі, Берлусконі.

Таким чином, передовий досвід країн Європейського Союзу у справі запобігання та протидії корупції при всій специфіці системи їх державного управління становить певний інтерес для України. Такі напрацювання можуть бути використані у практичній діяльності вітчизняних державних органів, покликаних боротися з корупцією, а також при розробці нормативно – правових актів, спрямованих на зменшення впливу корупції у сфері державного управління[2,с.274-278].

Аналіз протидії корупції в окремих країнах дає змогу зробити висновок, що зусилля у цьому напрямку повинні ґрунтуватися на розумінні конкретних проблем країни та враховувати стадію її політичного розвитку, одночасно досвід цих держав свідчить, що існують універсальні для світової співдружності уроки, без яких досягти успіху у подоланні корупції фактично не можливо.

Список використаних джерел:

1. ЗУ « Про засади запобігання і протидії корупції» від 07.04.2011 № 3206-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3206-17>

2. План дій по боротьбі з корупцією для Азербайджану, Вірменії, Грузії, Російської Федерації, Таджикистану та України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://crimcor.rada.gov.ua/komzloch/control/uk/publish/article;jsessionid=67DBB5688E73449D3C58796269A96301?art_id=47581&cat_id=46352

3. Міжнародні правові акти та законодавство окремих країн про корупцію / упоряд. М. І. Камлик.-К.:Школяр,1999.–480с.

4. Мельник М.І. Корупція: сутність, поняття, заходи протидії / М.І.Мельник: Монографія. –К.:Атика,2001.–304с.

5. Мельник М.І. Німеччина на шляху боротьби з корупцією // Право України. – 1997. - №11.–С.111.

ЗАПОБІГАННЯ ВІКТИМНІЙ ПОВЕДІНЦІ ЖІНОК

Курсант 402 навчальної групи **Литвин В.В.**

Науковий керівник: професор кафедри кримінології та КВП, к.ю.н., доцент **Кулакова Н.В.**

Одним із найважливіших завдань кримінальної віктимології є розкриття механізму віктимної поведінки та виявлення найбільш типових форм взаємодії потерпілого зі злочинцем. Віктимна поведінка людини – це процес, який складається не тільки з дій, що змінюють зовнішній стан, але й включають у себе психологічні явища та процеси, що призводять до них, а також визначають механізм протиправного вчинку.

Специфічність жіночої поведінки зумовлює пластичність, адекватність стану жінки ситуації, обставинам, що складаються, розвинення сфери підсвідомого, жіночої інтуїції. Особливості анатомо-фізіологічного характеру, специфічних психічних процесів зумовлюють особливості почуттєвої, емоційної, вольової сфери життєдіяльності жінок, які за своєю природою є більш суб'єктивні та чутливі до навколишнього середовища. Останнє позначається на ставленні жінки до оточення (отже, й до зовнішніх несприятливих чинників), зумовлює її певну обмеженість під час вибору поведінки, яка характеризується наявністю значної схильності пристосуватися до навколишнього середовища, що пояснює той факт, що значна